

Sygn. akt I C 874/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Mirosława Kurek – Będkowska**

Protokolant: **Beata Olewińska**

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **S. F.**

przeciwko **M. F. (1) i Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Referatowi Dochodzenia Należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji w K.**

I. zwalnia od egzekucji samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nr VIN (...) zajęty w dniu 08 kwietnia 2015 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze akt Kmp 15/97 z wniosku wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Referatu Dochodzenia Należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji w K. przeciwko dłużnikowi M. F. (1).

II. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie pozwanym M. F. (1) i Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Referatowi Dochodzenia Należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji w K. kwoty po 75 zł tytułem części opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód został zwolniony.

.

Sygn. akt **I C 874/15**

UZASADNIENIE

Powód S. F. wniósł o zwolnienie od egzekucji samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. w dniu 08 kwietnia 2015 roku w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Kmp 15/97.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że podczas czynności terenowych przeprowadzonych na terenie nieruchomości należącej do M. F. (2), stanowiącej miejsce zamieszkania powoda, Komornik zajął przedmiotowy pojazd w sprawie egzekucyjnej prowadzonej przeciwko dłużnikowi M. F. (1) pod sygn. akt Kmp 15/97. Dodał, że dłużnik faktycznie nie zamieszkuje pod wskazanym adresem oraz podniósł, że zajęty pojazd stanowi jego wyłączną własność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 11 lutego 1992 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. pod sygnaturą akt Kmp 15/97 prowadzi postępowanie egzekucyjne z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Referatu Dochodzenia Należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji w K. przeciwko M. F. (1).

Ponadto przeciwko dłużnikowi M. F. (1) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. prowadzi również postępowanie egzekucyjne z wniosku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie Sekcji (...) Należności Sądowych pod sygn. akt Kms 14/15.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach spraw egzekucyjnych o sygn. Kmp 15/97 i K. 14/15.

W trakcie prowadzonych postępowań egzekucyjnych Komornik ustalił, że dłużnik użytkuje samochód osobowy o nr rej. (...), który najczęściej zaparkowany jest przed domem dłużnika. W związku z tym w dniu 08 kwietnia 2015 roku Komornik udał się pod adres zamieszkania dłużnika i dokonał zajęcia szeregu ruchomości, w tym m.in. samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nr VIN (...)

Z czynności tej sporządzono protokół, w treści, którego dłużnik jako właściciele rzeczy wyszczególnionych w protokole wskazał M. F. (2) i S. F..

O zajęciu przedmiotowego pojazdu Komornik poinformował S. F. pismem z dnia 08 kwietnia 2015 roku.

Dowód: protokół zajęcia ruchomości Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. z dnia 08 kwietnia 2015 roku, zawiadomienie osoby trzeciej o zajętych ruchomościach z dnia 08 kwietnia 2015 roku – w aktach spraw egzekucyjnych o sygn. Kms 14/15 i Kmp 15/97.

Zajęty przez Komornika w dniu 08 kwietnia 2015 r. pojazd marki O. (...) stanowi wyłączną własność powoda. Sporny pojazd jest też użytkowany wyłącznie przez powoda, albowiem dłużnik – jak ustalił Komornik – od wielu lat przebywa w celach zarobkowych m terenie Niemiec.

Dłużnik nie jest również właścicielem nieruchomości, na terenie, której Komornik przeprowadzał wyżej wymienione czynności terenowe.

Dowód:

- kserokopia aktu notarialnego z dnia 26 stycznia 1987 roku Repertorium A numer (...) – k. 12-14;
- kserokopia odpisu skróconego aktu zgonu L. F. z dnia 24 października 1992 roku numer (...) sporządzonego w Urzędzie Stanu Cywilnego w D. – k. 15;
- kserokopia dowodu rejestracyjnego samochodu osobowego marki O. (...) numer rej. (...) – k. 16-17
- kserokopia formularza VAT-25 z dnia 03 stycznia 2012 roku – k. 18;
- kserokopia dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju od nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju z dnia 30 grudnia 2011 roku – k. 19;
- kserokopii aktu kupna – sprzedaży pojazdu używanego z dnia 19 grudnia 2011 roku sporządzonego w języku niemieckim oraz jego uwierzytelnionego odpisu sporządzonego w dniu 28 grudnia 2011 roku –k. 20-21;
- dokumenty znajdujące się w aktach spraw egzekucyjnych o sygn. Kmp 15/97 i K. 14/15.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

W niniejszej sprawie powód wystąpił o zwolnienie od egzekucji ruchomości w postaci pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nr VIN (...) zajętego w dniu 08 kwietnia 2015 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie W. S. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze akt Kmp 15/97 z wniosku wierzyciela Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych Referatu Dochodzenia Należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji w K. przeciwko dłużnikowi M. F. (1).

Podstawę prawną takiego żądania stanowi natomiast art. 841 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Artykuł ten określa dopuszczalność tzw. powództwa ekscydencyjnego, które stanowi środek ochrony osoby trzeciej, której prawa zostały naruszone w toku prowadzonej egzekucji z uwagi na zajęcie określonego przedmiotu. Tym samym, nie jest to środek o charakterze prewencyjnym, np. zapobiegającym zajęciu przedmiotu, ale środkiem, który ma negatywne skutki tego zajęcia usunąć. Zwolnienie to sprowadza się, zatem do ustanowienia przez sąd zakazu prowadzenia konkretnej egzekucji do przedmiotu, którego wyłączenie powód uzyskał oraz uchylenia skutków procesowych zajęcia (zob. prof. dr hab. Andrzej Zieliński, dr Kinga Flaga-Gieruszyńska Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, rok wydania 2009, wydawnictwo C.H.Beck, wydanie 4; red. prof. dr hab. Kazimierz Piasecki, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, rok wydania 2006, wydawnictwo C.H.Beck, wydanie 4; F. Zedler, Powództwo..., s. 35; postanowienie Sądu Najwyższego z 18 lutego 1998 roku, I CZ 218/97, Prok. i Pr. 1998, Nr 7-8).

Podstawą powództwa z art. 841 § 1 k.p.c. jest naruszenie prawa osoby trzeciej przez zajęcie określonego przedmiotu w toku egzekucji. W szczególności chodzi tu o sytuację, gdy określony przedmiot stanowi własność osoby trzeciej lub, gdy ma ona na zajętych przedmiocie ograniczone prawa rzeczowe, ustawa zaś nie nakazuje uwzględnić tego prawa w inny sposób w egzekucji, gdy przedmiot nie należy do dłużnika, a osoba trzecia ma prawo żądać zwrotu tego przedmiotu oraz gdy na korzyść osoby trzeciej istnieje obowiązujący dla wierzyciela zakaz zbywania lub obciążania przedmiotu (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 28 lutego 1992 roku, III CZP 5/92, OSNCP 1992, Nr 9, poz. 157; szerzej na temat podstaw powództwa por. F. Zedler, Powództwo, s. 73-109 oraz G. Tracz, Przesłanki, s. 100 i nast.). Zob. wyr. SA w Gdańsku z 7.4.1994 r., I ACr 142/94, OSA 1994, Nr 6, poz. 31 z glosą K. L., PS 1997, Nr 1 oraz wyr. SA w Warszawie z 21.12.1999 r., I ACa 1031/99, OSA 2000, Nr 9, poz. 37 - omówiony przez R. T., PB 2001, Nr 6, s. 22).

Podkreślenia przy tym wymaga fakt, iż powództwo z art. 841 § 1 k.p.c. można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych (art. 841 § 3 k.p.c.). W niniejszej sprawie bez wątpienia termin ten został zachowany, skoro powód dowiedział się o naruszeniu prawa z pisma z dnia 08 kwietnia 2015 roku, a powództwo wytoczył w dniu 23 kwietnia 2015 roku.

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że w toku zajęcia wyżej wymienionej ruchomości naruszone zostało prawo powoda, albowiem doszło do zajęcia pojazdu, z którego wierzyciel Zakład Ubezpieczeń Społecznych Referat Dochodzenia Należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji w K. nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności. Jak już wskazano powyżej, prawo własności przedmiotu uzasadnia bezwarunkowo powództwo z art. 841 k.p.c. Wyjątek stanowi sytuacja, gdy wierzyciel, z mocy przepisu szczególnego ma prawo z tego przedmiotu zaspokoić swoją należność, np. w trybie art. 527 k.p.c. Kwestią zaś czysto dowodową jest ustalenie, czy osobie trzeciej przysługuje prawo własności do zajętego przedmiotu i czy zostało ono naruszone przez egzekucję. Ciężar dowodu, stosownie do art. 6 k.c., spoczywa w tym przypadku na tej osobie trzeciej. W ocenie Sądu przy tym powód wykazał, że jest jedynym właścicielem zajętego pojazdu, chociażby na podstawie dokumentu w postaci kserokopii dowodu rejestracyjnego. Fakt ten wprost również wynika z pozostałych dokumentów przedłożonych przez powoda, a mianowicie kserokopii: formularza VAT-25 z dnia 03 stycznia 2012 roku, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju od nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju z dnia 30 grudnia 2011 roku i aktu kupna – sprzedaży pojazdu używanego z dnia 19 grudnia 2011 roku sporządzonego w języku niemieckim oraz jego uwierzytelnionego odpisu sporządzonego w dniu 28 grudnia 2011 roku.

Biorąc, więc pod uwagę wszystkie wskazane okoliczności, w ocenie Sądu powód ponad wszelką wątpliwość wykazał, że zajęta ruchomość jest jego własnością, zaś pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ma prawa z tego pojazdu zaspokoić swojej wierzytelności. W tych okolicznościach nie ma wątpliwości, że prowadzenie ze spornego przedmiotu egzekucji w celu zaspokojenia długów M. F. (1) prowadziłoby do naruszenia praw powoda do tej ruchomości. W tej sytuacji należało uznać, że powództwo jest uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Orzeczenie o kosztach sądowych (punkt II wyroku) oparto natomiast na przepisach art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. W świetle przepisu art. 113 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 98 k.p.c. W związku z tym Sąd nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie obu pozwany kwoty po 75 zł, tytułem części opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia, której powód został zwolniony.